

I dag er det sådan, at vi kun har ganske få hospicer i landet, og hospicerne må daglig fortælle døende og deres pårørende, at der er fuldt hus, og at de døende kan komme på venteliste i de sidste få uger eller dage af deres liv.

Kl. 19.40

Det er uacceptabelt, uanstændigt og umenneskeligt, at mennesker de sidste få dage af deres liv skal stå på venteliste til hospice, mens de måske ligger i en seng med gardin for på en gang på en travl sygehusafdeling. Det er forhold, jeg har set ved selvsyn, og vi må og skal have dette problem løst, så vi med sandhed kan sige, at vi tilbyder vore medborgere en værdig død på et sted, hvor der er ro, en varm atmosfære, plads til de pårørende og et personale, der har tid til at være til stede og i nærheden konstant.

De senere år er der taget forskellige initiativer på området. Der er afsat midler til undersøgelse og til at sikre de få hospicer, som allerede eksisterer, økonomisk. Så vidt så godt, men det hjælper bare ikke alle de danskere, der bor i amter, hvor der ikke er tilbud om hospice.

Den tidligere regering har indgået en aftale med amterne og vil følge op på sagen og sikre en forbedring af de palliative tilbud. Når jeg ser på de initiativer, som Kristeligt Folkeparti har taget, og som Venstre og De Konservative har været medforlagsstillere til, forventer vi naturligvis, at regeringen følger op konkret, kontant og hårdt og kommer med forslag på området, hvis amterne ikke opper sig. Fru Ester Larsen sagde, at hun forventer, at der hurtigst muligt bliver etableret flere hospicer rundt omkring i amterne. Det vil vi også i Kristeligt Folkeparti forvente, og vores langmodighed er heller ikke stor på det område.

Enhedslistens forslag ville jeg forfærdelig gerne stemme for, men jeg tror ikke, det er realistisk, at ordningen vil kunne gennemføres ved udgangen af 2002. Men ellers er det et forslag, der ser ud, som om det var vokset i Kristeligt Folkepartis have.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er ikke, fordi jeg skal være en Spørge-Jørgen i dag, men sidst vi debatterede denne sag, fyldte udskriften faktisk 21 tætskrevne sider. Det er, som om den enighed, der blev opnået med den vedtagelse, vi lavede i maj sidste år, måske har været så god, at debatlysten i dag er relativt lille.

Jeg tager derfor ikke kun ordet for at stille et spørgsmål, men også for at få af- eller bekræftet,

om det, efter at enigheden nu er blevet meget stor, er indholdet af hospicetilbuddene, vi går efter, og ikke så meget driftsformen. Men samtidig vil jeg gerne spørge Kristeligt Folkeparti, om de synes, det er en lille eller en stor del af løsningen, som den tidligere regering var med til at sikre ved at afsætte 150 mio. kr. over et antal år netop med det formål at støtte og give et bedre tilbud og bedre kvalitet for døende.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Om det er en lille eller en stor del af løsningen, skal jeg afholde mig fra at bedømme, men det er i hvert fald ikke nok.

Jeg kan så sige, at jeg ser, at i nogle amter etablerer man nogle ekstra palliative tilbud. Man ansætter personale, som har speciel uddannelse på det smertelindrende område, osv. osv. Men endnu har jeg ikke set, at det er blevet til de store løsninger på hospiceområdet, og derfor er jeg da glad for, at sundhedsministeren siger, at han vil følge meget tæt og konkret op på området, for vi har brug for, at der sker noget meget snart.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil tillade mig at komme med en lille formodning om, hvorfor det måske går knap så stærkt, som mange af os ønsker.

Hvis vi går tilbage til den rapport, der nu har været omtalt et par gange, dokumenterer den faktisk, at det tager meget lang tid at få lavet en uddannelse, så endnu flere personer end det personale, der er på de eksisterende hospicer og på de sygehusafdelinger, der giver hospicetilbud i offentligt regi, er velkvalificerede til at varetage opgaven. Det er altså et spørgsmål om, at vi også får sat turbo på uddannelsesdelen og ikke kun på anlægssiden.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Kan fru Tove Videbæk bekræfte, at de 150 mio. kr., som den tidligere regering afsatte, ikke blot var til hospicer, men også var til udredning omkring demente?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Birthe Skaarup: Ja, det kan jeg bekræfte, og det har jo også gjort, at man overhovedet ikke